

Bu Dünyada Hala Güzel İnsanlar Var

– Çetin İMER · 11 Kasım 2009

Bundan dört buçuk sene önce, çok sevdiğim bir doktor dostumu kaybettim. Sanki yeryüzüne, muhtaçlara el uzatmak için Tanrı tarafından gönderilmiş müstesna bir insandı. 40 senelik meslek hayatında çok büyük bir servet edinme imkânı varken, ben mutluluğu muhtaç insanlara, aç hayvanlara yardım etmekte buluyorum der, para almadığı kasaplardan artık etler toplayıp sokak hayvanlarına dağıtırdı. Her kula nasip olmayan bu dostluğun lüksünü tanrı bana biraz fazla görmüş olacak ki çok kısa süren kanser illeti ile onu benden alınca uzun bir süre, uzaydaymış gibi bir boşlukta kaldım. Ve yazdığım 3 sitede de ona hasretimi ifade eden ağıt tarzında bir şeyler yazdım. Arzu eden site dostları ADAM GİBİ ADAM başlıklı yazımı okuyabilir.

Bir zaman sonra o yazıma gelen yorumlardan bir tanesi karanlık gönlüme resmen ışık saçtı. Özetle, ben de kaybettiğiniz o doktor arkadaşınız gibi bir kanser hastasıyım diyordu. Ama benim pes etmeye onun gibi niyetim yok. Ne kadar direnebilirim bilemiyorum ama bu süre içinde, şayet kabul ederseniz beni o dostunuzun yerine kabul eder misiniz diyerek kendisini tanıtıyordu. Bu mesajın sahibi İzmir'den şair Müfide Decdeli adında gerçek bir hanımefendiydi.

Edebiyat dostları olan sizlerin hassas ve duygusal insanlar olduğunu bildiğimden o an neler hissettiğimi tahmin edersiniz sanıyorum. Gözlerimin nemlenmesiyle zorlukla seçebildiğim o satırlara dakikalarca öylece bakakaldım. Uzun süre mesajlaşıp birbirimizi daha iyi tanıyınca, Tanrının bir sevgili kulu olduğuma kanaat getirdim. Ve bana tanıdığı bu ikinci ayrıcalık için ona minnettarım

Çeşitli engeller çıkınca maalesef şu ana kadar Müfide hanımla görüşmek bir türlü nasip olmadı. Bu güzel dostluğa karşı minnetimin ifadesi olarak, onun kahramanı olduğu bir öykü hazırlığındayım. Ama bunu bitirebilip ona sunmak kısmet olabilecek mi bilemiyorum. Öyle ya, ben yetmişinde tansiyon ve şeker denen meretle, o kanser denen iblisle boğuşurken ikimizden biri belki bu yaşam savaşıdan mağlup çıkabilir.

Tanrıdan, tüm dostlarıma ve özellikle Müfide hanıma uzun ve sağlıklı bir ömür nasip etmesini diliyor ve sizlere saygılarımı sunuyorum. Bu satırları yazmamdaki ana amaç, böyle duygu yüklü ve değerli bir hanımefendinin halen İzmir' de yaşadığını siz değerli dostlarımızın bilgisine sunmak içindi. Çünkü bu tür nadir insanların her geçen gün biraz daha nesli tükeniyor.